

Za krásami národních parků

Mljet: cedry, jezera, jeskyně

Jihodalmatský Mljet je prý nejzelenějším ostrovem v Jaderském moři. Téměř tři čtvrtiny jeho plochy pokrývají lesy – dominují jim borovice halepské, cesmínové duby i cedry a výborně se tady daří vavříňům. Hlavní atrakcí ostrova jsou dvě jezera, Malé a Velké. Jsou to krasové propadliny zalité vodou, které spojuje s mořem jen úzká úžina. V době přílivu tudy voda proudí dovnitř a v době odlivu ven. Tohoto přírodního úkazu využívali kdysi benediktini k pohonu svých mlýnů. Typický krasový ostrov láká i do jeskyní. Ta nejnámější se jmenuje Odysseova. Právě zde údajně mořeplavec po sedm let pobýval v náručí nymfy Kalypsos... WWW.CHORVATSKO.HR, WWW.NP-MLJET.HR

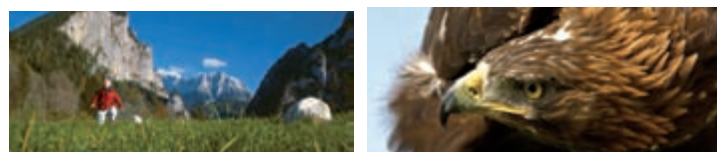
Pollino: výlet do dávných časů

Národní park Pollino patří k těm největším a nejmladším v Itálii. Nachází se v místě, kde má ‚holinka‘ Apeninského poloostrova ladně vyklenutý nárt. Národní park omývá z jedné strany Ionské a z druhé směru Tyrhénské moře. Jeho poměrně vysoké kopce tvoří dolomit a vápencem porostlý středozezemskou vegetací. V zachovalé přírodě jsou stále k nalezení zbytky po nejrůznějších obyvatelích, kteří do tohoto koutu Evropy v průběhu staletí zavítali. Oblast Grotta-Riparo del Romito proslavilo unikátní naleziště paleolitického osídlení, pobývali zde Řekové, Římané, Langobardi, Saracéni, Byzantinci, Normani i Španělé. WWW.ENIT.IT, WWW.ENIT-ITALIA.CZ

Gesäuse: proměnlivé lesy

Gesäuse byl oficiálně jako národní park vyhlášen teprve nedávno. Jeho příroda je charakteristická hlavně častým střídáním různých druhů lesů. Ve strmých kopcích se rychle mění nadmořská výška, a proto se stejně rychle proměňují i ekosystémy. Osou národního parku je řeka Enže (Enns). Kolem ní se rozkládají štěrkové násypy nebo lužní lesy, ve kterých hnízdí mnoho vodních ptáků. Ve vodách pak pozorovatelé mohou spatřit pstruhy i lipany. Ve vyšších polohách se lesy mění ve smíšené, až je nakonec vystřídají holé vrcholky hor. Sevřená údolí mají velké teplotní rozdíly na severních a jižních svazích. Atrakcí vhodnou pro děti je vrbový dóm – největší živá stavba v oblasti Alp. Tak trochu bludiště, tak trochu les, každopádně jinde se něco takového nevidí. WWW.NATIONALPARK.CO.AT, WWW.AUSTRIA.INFO/CZ

Altmühltal: tam, kde žil Archeopteryx

Německý přírodní park Altmühltal leží ve spolkové zemi Bavorsko. Z Čech to sem je poměrně blízko a navíc: jestli se někde opravdu poctivě myslí na zábavu pro děti, je to tady. Místo, kde se před sto čtyřiceti miliony let rozkládala laguna Jurského moře, dnes přitahuje především jako loviště zkamenělin. I když fotografie praptáka Archeopteryxe jsou v každé učebnici od prvouky po odborné příručky paleontologie, na celém světě

existuje jen deset jeho zkamenělin a všechny pocházejí právě z přírodního parku Altmühltal. Ve vyhrazených místech si tu děti mohou z kamene dobývat vlastní zkameněliny – jistě jim bude stačit třeba ‚šneček‘ amonit. Zdejší vápencem se specifickými fyzikálními vlastnostmi se zase hodí pro tiskařskou techniku kamenotisku – v Eichstättu je možné navštívit litografickou dílnu. WWW.NATURPARK-ALTMUEHLTAL.DE, WWW.NEMECKO.TRAVEL

... návrat do časů, kdy *voda netekla z kohoutků*, ale čerpala se ze studní...

Sardona: učebnice horotvorby

Tektonická oblast Sardona na severovýchodě Švýcarska je na seznamu přírodních památek UNESCO. Nachází se zde sedm vrcholů s nadmořskou výškou přes 3000 metrů. Na horách je zřetelně znát, jakým způsobem vznikaly, a tak se sem již od osmnáctého století sjížděli přírodopysci, zakladatelé geologie. Sardona láká k procházkám a túrám v jasném počasí indiánského léta. Právě při pohledu na celou její oblast vyniknou nejlépe všechny tektonické úky. WWW.MOJESVYCARSKO.CZ

Hortobágy: step plná melancholie

Národní park Hortobágy, který se rozkládá přibližně od jezera Tisza po Debrecen v Maďarsku, je největší chráněnou stepí v Evropě. Travnatá, lehce zemědělsky přetvořená rovina, táhnoucí se od obzoru k obzoru, patří především dobytku. Její starobylý charakter zavede návštěvníky do minulých století, kdy voda netekla z kohoutků, ale čerpala se ze studní, a kdy každé dítě vědělo, že se mléko nevyrábí v krabicích, ale dojí se z vemínek. Scénérie sem tam zdobí typické studně určené potulujícím se stádům ovcí, skotu, koní i prasat, s nimiž občas putují i pastevci. Tam, kde se rozprostírají močály, se dá narazit i na velká zvířata připomínající vodní buvolu. S krajinou prakticky srůstá kamenný most přes potok Hortobágy dlouhý 170 metrů. Kvádry na jeho stavbu se vozily až z Egeru. WWW.MADARSKO.CZ

České Švýcarsko: hory naruby

Národní park České Švýcarsko se rozkládá v regionu, který je podle statistik vůbec nejzalesněnější v České republice. Část jeho rozlohy tvoří Labské pískovce, jejichž vysoké věže mezi sebou tisknou hluboké a malebné kaňony. Přírodovědnou zajímavostí této krajiny je inverznost ekosystémů. V údolích žijí živočichové, kteří upřednostňují chlad a vlhkost, v horních partiích, jež nemají příliš vysokou nadmořskou výšku, zase teplomilné rostliny. WWW.CESKESVYCARSKO.CZ

